

D-MOL

Odlutaš ponekad i sanjam sam,
Priznajem, ne ide, ali pokušavam...
I uvek dođe D-mol...

Spusti se ko lopov, po žicama,
Ruke mi napuni tvojim sitnicama...
I teško prođe sve to...

Jedan D-mol me dobije...
Kako odeš ti, u sobi je,
Glupi D-mol, uvek sazna kad je to.
Uhvati me čvrsto, i ne popušta...
Lud je za tišinom, to ne propušta.
Vodi me
U svoj plavičasti dol...
Jedan D-mol me razvali,
Neki bi to, prosto, tugom nazvali?
Nije to...
Šta je tuga za D-mol?

Ponekad te nema i sasvim sam
Izmišljam način da malo smuvam dan,
Ali je lukav D-mol.